

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/70/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201321
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ORTOPROplus, spol. s r.o., IČO: 31715486, so sídlom v Košiciach, Skladná 8, zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Knopom, so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, proti žalovanej: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35937874, so sídlom v Bratislave, Panónska cesta 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej obsiahnutých v Zápisnici z dohodovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/151,189,190/2018-70, 2S 221/2019 zo dňa 13. novembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/151,189,190/2018-70, 2S 221/2019 zo dňa 13. novembra 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd alebo správny súd“) napadnutým uznesením č.k. 2S/151,189,190/2018-70, 2S 221/2019 zo dňa 13. novembra 2019 zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovanej obsiahnutých v Zápisnici z dohodovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázanéj ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018, žiadajúc, aby

správny súd ich zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. O nároku na náhradu trov konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zistil, že žalobca ako poskytovateľ dňa 16.12.2011 uzatvoril so žalovaným ako poisťovňou zmluvu č. 62FIZP001012 o poskytovaní a úhrade lekárenskej starostlivosti, ktorej predmetom je zabezpečenie poskytovania a úhrada lekárenskej starostlivosti a úprava vzťahov vznikajúcich medzi poskytovateľom a poisťovňou pri poskytovaní lekárenskej starostlivosti poistencom poisťovne, poistencom členských štátov EÚ, Nórska, Lichtenštajnska, Islandu a Švajčiarska, cudzincom štátov, s ktorými má Slovenská republika uzatvorené dohody o poskytnutí zdravotnej starostlivosti, a bezdomovcom z verejného zdravotného poistenia. Predmetom zmluvy je aj poskytovanie a úhrada zdravotníckych pomôcok na mieru, ich opravy a úpravy, poskytnuté na základe lekárskeho poukazu na ich zhotovenie, opravu alebo úpravu zdravotníckych pomôcok v súlade s opatrením MZ SR. Práva a povinnosti neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými zmluvnými podmienkami určenými žalovaným.

2.1 Žalobca priebežne fakturoval poskytnutú zdravotnú starostlivosť a po vystavení faktúr č. 120180033, 120180061 a č. 120180062 k nim žalovaný vydal chybové protokoly.

2.2. Žalovaný chybovým protokolom kontrol vykázananej ZS z FA č. 120180033 za obdobie február 2018 rozhodol, že pri konkrétne identifikovaných poistencoch (menom a rodným číslom) neuznal preplatenie faktúry z dôvodu chýb špecifikovaných ako „nedostatočne odôvodnená IZP v zmysle IO“, „SP035“ (poistenec ukončil poistenie vo VŠZP a nie je informácia, že zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho), „SO072“ (kód preskribujúceho lekára je použitý po ukončení platnosti), „SO101“ (predpisujúci lekár nemá k dátumu predpisu úväzok s NZ predpisujúceho lekára), „SD024“ (akceptovaný dátum výdaja je skôr ako dátum predpisu pri výdaji Rp alebo poukazu), „nekorektne typovaný dátum predpisu“, „nekorektne typovaný dátum výdaja“, „nekorektne typovaná cena“, „nedostatočné odôvodnenie ZP - st. God.“, „medicínsky nedostatočne odôvodnené pre IZP“, „nesplňa indikačné kritériá pre IZP“, „prekročená max. cena“, „porušené IO“, „určiť stupeň podľa Godunova“. Z vykázananej sumy 136.998,70 € žalovaný uhradil 118.937,98 €; rozdiel v sume 18.060,72 € neuhradil.

2.3. Žalovaný chybovým protokolom kontrol vykázananej ZS z FA č. 120180061 za obdobie marec 2018 rozhodol, že pri konkrétne identifikovaných poistencoch (menom a rodným číslom) neuznal preplatenie faktúry z dôvodu chýb špecifikovaných ako „SP014“ (akceptovaný poistenec nie je uvedený a nie je to produkt PZS s povoleným vykazovaním bez poistenca), „SO072“ (kód preskribujúceho lekára je použitý po ukončení platnosti), „SO101“ (predpisujúci lekár nemá k dátumu predpisu úväzok s NZ predpisujúceho lekára), „v zmysle pl. Opatrenia MZSR nie je medic“. Z vykázananej sumy 172.151,88 € žalovaný uhradil 171.413,06 €; rozdiel v sume 738,82 € neuhradil.

2.4. Žalovaný ďalším chybovým protokolom kontrol vykázananej ZS z FA č. 120180062 za obdobie marec 2018 rozhodol, že pri konkrétne identifikovaných poistencoch (menom a rodným číslom) neuznal preplatenie faktúry z dôvodu chýb špecifikovaných ako „SO072“ (kód preskribujúceho lekára je použitý po ukončení platnosti), „SO101“ (predpisujúci lekár nemá k dátumu predpisu úväzok s NZ predpisujúceho lekára), „IZP nespĺňa indikačné kritériá pre IZP“. Z vykázananej sumy 27.943,83 € žalovaný uhradil 27.460,61 €; rozdiel v sume 483,22 € neuhradil.

2.5. Žalobca podal proti všetkým trom chybovým protokolom námietky a vyzval žalovaného na dohľadovacie konanie. Z dohľadovacieho konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.7.2018, žalovaný spísal zápisnicu. V jej závere konštatoval, že opakovane kompletne a komplexne posúdil všetky skutočnosti a zotrval na záveroch, že na odmietnutých poukazoch absentuje medicínske odôvodnenie predpisu individuálne zhotovenej zdravotníckej pomôcky aj podrobnejší popis zdravotníckej pomôcky na mieru.

2.6. Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania chybových protokolov kontrol vykázananej zdravotnej starostlivosti z FA č. 120180033 za obdobie február 2018, z FA č. 120180061 za obdobie marec 2018 a z FA č. 120180062 za obdobie marec 2018 a zápisnice z dohľadovacieho konania zo dňa 18.7.2018 k chybovým protokolom spoločnosti ORTOPROplus, spol. s r.o., k faktúram č. 120180033, 120180061 a č. 120180062, ich zrušenia a náhrady trov konania. Chybové faktúry aj zápisnicu považoval za rozhodnutia, ktoré sú arbitrárne, zmätočné, nejasné, a teda nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Špecifikácia vytýkaných chýb - v zmysle pl. Opatrenia MZSR nie je medic. IZP nespĺňala indikačné kritériá pre IZP - nie je zrozumiteľná, nevyplýva z nej, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Už uvedené považoval samo o sebe nad mieru

akýchkoľvek pochybností dôvodom pre zrušenie napadnutých protokolov. Žalobca vyslovil názor, že tvrdenia žalovaného, že formulár chybového protokolu neumožňuje riadne zdôvodnenie z hľadiska nedostatku priestoru, nemôže obstáť, pretože žalovaný tým sám potvrdzuje, že si je vedomý nedostatočného, resp. žiadneho odôvodnenia svojich rozhodnutí obsiahnutých v chybových protokoloch. Mal za to, že neuhradením zdravotnej starostlivosti postupuje žalovaný v rozpore s § 121 ods. 6 zákona č. 362/2011 Z.z., pretože zdravotná poisťovňa uvedená na lekárskom predpise alebo lekárskom poukaze je povinná uhradiť zdravotnú starostlivosť poskytovateľovi lekárskej starostlivosti. Zdravotná poisťovňa má následne právo na náhradu plnenia podľa predchádzajúcej vety voči predpisujúcemu lekárovi, ktorý nesprávne vystavil lekársky predpis alebo lekársky poukaz, alebo voči poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, v mene ktorého predpisujúci lekár nesprávne vystavil lekársky predpis alebo lekársky poukaz. Neúplné, resp. nesprávne vyplnenie lekárskeho poukazu je v súlade s § 120 ods. 2 a § 121 ods. 6 zákona č. 362/2011 Z.z. na zodpovednosti lekárov a nemôže ísť na úkor pacienta, resp. žalobcu.

3. Krajský súd preskúmal zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí žalovanej v intenciách ustanovení zákona č. 581/2004 Z.z., citujúc právnu úpravu § 2 ods. 2, § 6 ods. 1, písm. g/, i/, § 7 ods. 3 tohto zákona, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v § 1 Obchodného zákonníka, v spojení s § 261 ods. 1 až 4, v spojení s § 29 ods. 1, písm. h/, ods. 2, § 84 ods. 1, § 87 zákona č. 363/2011 Z.z., postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave prvej časti, v prvej a druhej hlavy druhej časti a prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku.

4. Správny súd primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj právomoc správneho súdu vo veci konať a rozhodnúť; ide o podmienku sine qua non pre postup v konaní podľa SSP. Správny súd poukázal na to, že v administratívnom právnom vzťahu musí ísť o verejnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným správnym orgánom, pričom práva a povinnosti, ktorých sa rozhodovanie žalovaného dotýka, musia byť verejnoprávnej povahy. Správne súdnictvo predstavuje oblasť so samostatnou súdnou právomocou pre spory vyplývajúce z tzv. vertikálnych administratívnych právnych vzťahov. V týchto vzťahoch orgány verejnej správy vystupujú voči účastníkom administratívneho konania v štátno-mocenskom, resp. vrchnostenskom postavení. Teda rozhodujú o právach a povinnostiach v oblasti verejnej správy, kedy mocenský prvok je vyvažovaný práve možnosťou dovoľávať sa ochrany práv a právom chránených záujmov v správnom súdnictve. Výsledkom existencie vertikálneho prvku je rozhodnutie alebo opatrenie vydané voči fyzickej alebo právnickej osobe, ktorým orgán verejnej správy ukladá osobe povinnosť, alebo jej vydáva oprávnenie, resp. deklaruje existenciu jej právneho stavu. Podľa názoru správneho súdu v predmetnej právnej veci nemožno aplikovať rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/42/2017 a sp. zn. 4Sžfk/30/2017, pretože sa týkajú iných vecí: vyplatenie dotácie z podielových daní a nepreskúmania protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní.

5. Správny súd považoval za nesporné, že žalobca aj žalovaný uzatvorili zmluvu č. 62FIZP001012 zo dňa 16.12.2011 v znení jej dodatkov, a jej predmetom je zabezpečovanie poskytovania a úhrada lekárskej starostlivosti a úprava vzťahov medzi zmluvnými stranami pri poskytovaní lekárskej starostlivosti poisťencom žalovaného z verejného zdravotného poistenia, ako aj, že citovaná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Krajský súd konštatoval, že zo samotnej zmluvy č. 62FIZP001012 zo dňa 16.12.2011 vyplýva, že účastníci konania sa dohodli na riešení sporov dohodou; až keď nebude možné dohodu dosiahnuť, môže sa ktorákoľvek zo zmluvných strán domáhať ochrany svojich práv súdnou cestou (čl. 8 ods. 4 zmluvy). Podľa názoru krajského súdu, keďže zmluva bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka a obe zmluvné strany (žalobca aj žalovaný) konajú ako podnikatelia, súdom, na ktorom sa môžu domáhať ochrany svojich práv, je všeobecný súd konajúci podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, poukazom na to, že tento záver potvrdzujú aj ustanovenia Obchodného zákonníka - § 261 ods. 2, ods. 3 písm. d/ a ods. 4 - ktoré sa vzťahujú aj na záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky, a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, teda aj na zmluvný záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je predmetom v tomto súdnom spore.

6. Ďalej krajský súd uviedol, že samotná kontrolná činnosť žalovaného je síce rámcovo upravená v § 9 zákona č. 581/2004 Z.z., no priebeh kontroly ako takej je zakotvený v zmluve č. 62FIZP001012 zo dňa 16.12.2011 (čl. 5, čl. 6 a čl. 8 ods. 4) aj vo všeobecných zmluvných podmienkach účinných od 1.10.2016 (čl. 6). Krajský súd mal za to, že žalobca aj žalovaný postupovali podľa citovaných

ustanovení zmluvy aj všeobecných zmluvných podmienok - žalobca predložil faktúry na úhradu žalovanému, žalovaný ich skontroloval, podľa jeho názoru zistil fakturovanie lekárenskej starostlivosti v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zmluvou, vypracoval chybové protokoly, žalobca podal proti chybovým protokolom námietky, žalovaný posúdil námietky žalobcu, žalobca písomne navrhol dohodovacie konanie a následne sa žalobca aj žalovaný snažili rozpory vyriešiť dohodou, čo sa nepodarilo. Podľa názoru krajského súdu následným krokom podľa čl. 8 ods. 4 zmluvy je domáhanie sa nároku žalobcu súdnou cestou, teda cestou všeobecného súdu konajúceho na základe žaloby na plnenie podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Chybové protokoly ani zápisnicu z dohodovacieho konania nemožno považovať za opatrenia alebo rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo rušia práva a povinnosti zmluvných strán v oblasti verejnej správy, pretože nie sú finálnym a právoplatným vyriešením rozporu medzi účastníkmi konania o zaplatenie sporných faktúr za odovzdané zdravotné pomôcky. Finálnym a právoplatným vyriešením sporu medzi účastníkmi bude až rozhodnutie všeobecného súdu, tak ako to predpokladá čl. 8 ods. 4 zmluvy. Napokon, vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným predchádzajúcim tomuto súdному konaniu absentuje vertikálny prvok typický pre administratívne konanie (bez ohľadu na to, či sa spravuje ustanoveniami Správneho poriadku alebo iného procesného predpisu - napríklad Daňového poriadku), kedy by jedna zo zmluvných strán vystupovala mocensky alebo vrchnostensky voči druhej. Zo zmluvy vyplýva, že žalobca a žalovaný sú dvomi rovnocennými zmluvnými stranami, ktoré majú voči sebe určité nároky vyplývajúce z konkrétneho právneho predpisu a ich spor rieši všeobecný súd, nie správny súd. Uvedený záver predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu správному súdu vo veci konať a rozhodnúť.

7. Správny súd vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že vec nepatrí do právomoci správnych súdov, a preto podľa § 18 ods. 1 SSP konanie zastavil.

8. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. b/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

9. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1, písm. h/ SSP. Navrhoval, aby súd rozhodnutie žalovanej v Zápisnici z dohodovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018, zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Alternatívne žiadal, aby súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/151,189,190/2018-70, 2S 221/2019 zo dňa 13. novembra 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

9.1. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca vyslovil svoj nesúhlas s právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu. Poukazom na skutkové zistenia v danej veci a judikatúru Najvyššieho súdu SR - uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 KO 42/2017 z 10.10.2017, - rozsudok najvyššieho súdu 4Sžfk 30/2017 z 10.4.2018, žalobca dôvodil, že prístup uvedený v citovaných rozhodnutiach je v súlade nielen s Ústavou Slovenskej republiky, ale tiež rešpektuje európske štandardy vyjadrené tiež v odporúčaní Rady Európy Rec (89) 8, ktoré upravuje dočasnú súdnu ochranu poskytovanú v správnych záležitostiach. Žalobca citujúc z uvedeného odporúčania: „termín správny akt znamená v súlade s rezolúciou (77) 3 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahujú do práv a slobôd alebo záujmov osôb“, uviedol, že musí teda ísť o individuálny správny akt vo vzťahu k subjektom práva, ktorým sa ukladajú práva, povinnosti, prípadne sa zasahuje do slobôd alebo záujmov týchto subjektov, nie je rozhodujúce ani to, že správne orgány niekedy rozhodujú aj o právach a povinnostiach súkromnoprávneho charakteru a najvyšší súd dodáva, že nie je rozhodujúca ani forma, ktorú daný akt má.

9.2. Žalobca ďalej tvrdil, že rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania

rozhodnutí orgánov verejnej správy je, v zmysle vyššie uvedeného, vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv a slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu preto podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú.

9.3. Žalobca zdôraznil, že ako z obsahu žaloby vyplýva, je zrejmé, že žalobca žalobou nenapáda zápisnicu z dohodovacieho konania, ako takú, ale napadá konkrétne rozhodnutia žalovaného, ktoré sú v nej zaznamenané a ktoré boli výsledkom predmetnom dohodovacieho konania, konkrétne sa jedná o rozhodnutia žalovaného o opakovaných námietkach žalobcu proti odmietnutiu v žalobe špecifikovaných poukazov na základe žalovaným vydaných chybných protokolov. Žalobca považoval za nespochybniteľné, že sa jedná o rozhodnutia správneho orgánu, ktorým žalovaný v zmysle § 1 ods. 2 správneho poriadku je, pričom tieto rozhodnutia sa priamo dotýkajú práva žalobcu.

9.4. Záverom žalobca trval na tom, že žalovaný ako štátna zdravotná poisťovňa má v ich vzťahu postavenie správneho orgánu, a preto považuje postup súdu, ktorý prezentoval opačný názor, za nesprávne právne posúdenie predmetných okolností. Výslovil názor, že v tomto prípade právomoc správneho súdu je daná, a preto argumenty krajského súdu obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí nemôžu obstať. Podľa názoru žalobcu tým, že krajský súd nezohľadnil jeho argumentáciu, vec nesprávne právne posúdil, keď vylúčil právomoc správneho súdu na prejednanie žalovanej veci a súčasne krajský súd sa odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu vo vzťahu k špecifikovaným rozhodnutiam, majúce za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

10. Kasačná sťažnosť žalobcu bola žalovanej doručená dňa 19.5.2020. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila tak, že nesúhlasila s dôvodmi, ktorými žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Navrhovala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

10.1. V úvode dôvodov vyjadrenia žalovaná sa stotožnila s dôvodmi krajského súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Uviedla, že už vo svojom vyjadrení k všeobecnej správnej žalobe žalobcu tvrdila, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je obchodnoprávny, založený na zmluve o poskytovaní zdravotnej starostlivosti č. 62FIZP001012 zo dňa 16. decembra 2011 v znení jej neskorších dodatkov a súčasťou zmluvy sú aj všeobecné zmluvné podmienky. Ďalej uviedla, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nevystupuje ako správny orgán, ktorý by rozhodoval meritórne vo veciach revízných kontrol. Celý konkrétny postup kontrolnej činnosti žalovaného a platobné podmienky sú dohodnuté v zmluve a žalobca podpisom zmluvy s takýmto postupom súhlasil.

10.2. Žalovaná citujúc čl. 5 a čl. 8 zmluvy poukázala na to, že žalobca a žalovaný sú dlhoroční zmluvní partneri. Pred uzatvorením platnej a účinnej zmluvy (od 16.12.2011) bola platná a účinná zmluva č. 62FIZP002506 zo dňa 29.12.2006. Platobné podmienky dohodnuté v zmluvách a dohodnutý postup v rámci kontrolnej činnosti sa mení iba minimálne a zmeny sú takmer výhradne iba vo väčšej elektronizácii procesov. Poukázala tiež na to, že žalovaný už roky kontroluje každý mesiac vykazovanie zdravotnej starostlivosti vo faktúre od žalobcu, najskôr formálnu správnosť faktúry, potom vykoná kontrolu vecnej správnosti vykazovaných údajov vo faktúre. Ak zistí nedostatky, spracuje tieto zistenia do chybových protokolov, v ktorých sú uvedené neakceptované výkony s uvedením dôvodu ich zamietnutia. Ak žalobca nesúhlasí so skutočnosťami uvedenými v chybovom protokole, doručí žalovanému námietky voči skutočnostiam uvedeným v chybovom protokole. Ak sa žalobca a žalovaný nedohodnú ani v dohodovacom konaní, ktorýkoľvek zo zmluvných partnerov môže obhajovať svoje práva na súde, preto nemá a nemôže mať kontrola vykonávaná žalovaným a ani Zápisnica z dohodovacieho konania a ani samotné chybové protokoly charakter verejnoprávny alebo charakter rozhodnutia v zmysle § 3 ods. 1 písm. b/ Správneho súdneho poriadku.

10.3. Ďalej žalovaná, citujúc tvrdenia žalobcu uvedené v kasačnej žalobe, že „ žalobca nenapáda zápisnicu z dohodovacieho konania ako takú, ale napadá konkrétne rozhodnutia žalovaného, ktoré sú v nej zaznamenané a ktoré boli výsledkom predmetného dohodovacieho konania“, uviedla, že sám žalobca

hovori o „výsledku dohodovacieho konania“ a nie o meritórnom výsledku, ktorý mu bol uložený vo forme konečnej povinnosti alebo exekučného titulu. Ďalej tvrdila, že ak teda žalobca nesúhlasil s konkrétnymi závermi dohodovacieho konania, mal možnosť obrátiť sa na súd v rámci obchodnoprávneho sporu. Žalovaná trvala na tom, že pri kontrole vykázanej zdravotnej starostlivosti sa jedná o vzťah dvoch obchodných partnerov, pričom žalovaný iba požaduje vrátiť nesprávne alebo neoprávnené vykázanú zdravotnú starostlivosť, alebo inak - požaduje náhradu škody.

10.4. Záverom žalovaná vyjadrila súhlas s názorom súdu vysloveným v bode 38 odôvodnenia uznesenia, že „zo zmluvy vyplýva, že žalobca a žalovaný sú dvomi rovnocennými zmluvnými stranami, ktoré majú voči sebe určité nároky vyplývajúce z konkrétneho právneho predpisu a ich spor rieši všeobecný súd, nie správny súd. Uvedený záver predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu správneho súdu vo veci konať a rozhodnúť.“ V danej súvislosti žalovaná dala do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk 34/2019 z 29. januára 2020. Žalovaná vyslovila názor, že žalobca neuviedol v kasačnej sťažnosti žiadne nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by mali vplyv na správnosť uznesenia, a preto považuje uznesenie za správne.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nie je možné priznať úspech.

12. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/151,189,190/2018-70, 2S/221/2019 zo dňa 13. novembra 2019, ktorým rozhodnutím krajský súd zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutí žalovanej obsiahnutých v Zápisnici z dohodovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018.

13. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

14. Predmetom preskúmvacieho súdneho konania v danej veci boli rozhodnutia žalovaného správneho orgánu - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., obsiahnuté v Zápisnici z dohodovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázanej ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018.

15. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených

záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

16. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

17. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu v žalobe žalobcu označených rozhodnutí žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v druhej hlave prvej časti, v prvej a druhej hlave druhej časti a v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď pred vykonaním súdneho prieskumu zákonnosti žalobcom označených rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, skúmal splnenie zákonných procesných podmienok na konanie, dospejúc k správne záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné procesné podmienky prieskumu správny súdom pre nedostatok právomoci súdu.

18. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

19. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

20. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

21. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

22. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii

zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

23. Podľa článku 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sudy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; sudy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

24. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

25. Podľa § 3 ods. 1, písm. a/, b/, c/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie a/ administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov, b/ rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka, c/ opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 7 písm. b/, d/ SSP, správne sudy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak; d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

28. Podľa § 32 ods. 1, 2 SSP účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

Žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

30. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

31. Podľa § 180 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

32. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

33. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Správneho súdneho poriadku procesné podmienky

predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej a predstavujú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ správneho súdneho konania. Existencia a splnenie procesných podmienok sú predpokladom poskytnutia súdnej ochrany právam, alebo právom chráneným záujmom fyzickej / právnickej osoby v oblasti verejnej správy a v ďalších veciach ustanovených v Správnom súdnom poriadku (§ 2 SSP). Procesné podmienky sa rozdeľujú do štyroch základných skupín, a to na procesné podmienky na strane správneho súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníka konania (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a procesné plnomocenstvo zástupcu účastníka konania), vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania, splnenie poplatkovej povinnosti) a negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodnutej veci - res iudicata, prekážka skôr začatého konania - litispendencia). V závislosti od následku na prebiehajúce správne súdne konanie sa procesné podmienky členia na odstrániteľné a neodstrániteľné. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, súd uznesením konanie zastaví.

34. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Ten účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia má aktívnu legitímáciu, a ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku) má pasívnu legitímáciu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

35. Kým aktívna / pasívna vecná legitímácia je stav plynúci z hmotného práva, existencia procesných podmienok je predpokladom vzniku procesného právneho pomeru. Existencia nedostatku procesnej podmienky nebráni správne súdu, aby pokračoval už v začatom konaní, nemôže však vo veci meritorne rozhodnúť. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, pristúpi k zastaveniu konania.

36. Skutkové zistenia vyplývajúce zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovanej, potvrdzujú, že žalobca žalobou sa proti žalovanej domáhal súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí žalovanej obsiahnutých v Zápisnici z dohadovacieho konania k chybovým protokolom k faktúram č. 120180033, 120180061, 120180062 zo dňa 18.7.2018 o odmietnutí náhrady, na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180033 zo dňa 3.4.2018, na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180061 zo dňa 26.4.2018 a na základe chybového protokolu vykázananej ZS z FA č. 120180062 zo dňa 23.4.2018, žiadajúc, aby správny súd ich zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Žalobca ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti vystavil predmetné faktúry k úhrade lekárenskej starostlivosti a tieto predložil žalovanej na základe zmluvy č. 62FIZP001012 dňa 16.12.2011 o poskytovaní a úhrade lekárenskej starostlivosti uzatvorenej so žalovanou ako poisťovňou. Predmetom tejto zmluvy je aj poskytovanie a úhrada zdravotníckych pomôcok na mieru, ich opravy a úpravy, poskytnuté na základe lekárskeho poukazu na ich zhotovenie, opravu alebo úpravu zdravotníckych pomôcok v súlade s opatrením MZ SR. Zmluvné strany si v zmluve dojednali, že práva a povinnosti neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré tvorili súčasť tejto zmluvy. Žalovaná k uvedeným faktúram vydala chybové protokoly, ktorými neuznala preplatenie predložených faktúr. Následne žalobca podal námietky k chybovým protokolom a vyzval žalovanú na dohadovacie konanie nesúhlasiac s jej vydanými chybovými protokolmi k jednotlivým označeným faktúram. Z obsahu zápisnice z priebehu dohadovacieho konania vyplýva, že žalobca trval na vecnej správnosti uvedených faktúr a nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej uvedenými v chybových protokoloch vydaných k jednotlivým faktúram. Žalovaná zotrvala na záveroch vyplývajúcich z chybových protokolov. Žalobca v zápisnici tvrdil, že v zápisnici z dohadovacieho konania žalovaná opakuje tie isté tvrdenia, ako už pri rozhodnutí pri námietkach, považujúc to za nedostatočné, vysloviac názor, že žalovaná má postavenie správneho orgánu a pri svojom rozhodnutí o

námietkach v zmysle platných predpisov musí toto obsahovať materiálne a formálne náležitosti rozhodnutia vrátane riadneho odôvodnenia.

37. Skutkové zistenia v danom prípade potvrdzujú, že medzi účastníkmi konania ide o spor vyplývajúci z obchodnoprávneho vzťahu založeného medzi účastníkmi na základe zmluvy č. 62FIZP001012 zo dňa 16.12.2011 v znení jej dodatkov, predmetom ktorej bolo zabezpečovanie poskytovania a úhrada lekárenskej starostlivosti a úprava vzťahov medzi zmluvnými stranami žalobcom ako obchodnou spoločnosťou poskytujúcou zdravotnú starostlivosť a žalovanou, ktorá v zmysle § 2 ods.1 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach v znení neskorších predpisov je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky založená na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia. Z obsahu uvedenej zmluvy vyplýva, že účastníci túto zmluvu uzatvorili podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Súčasne z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že zmluvné strany, v danom konaní účastníci konania, sa dohodli na riešení sporov dohodou; až keď nebude možné dohodu dosiahnuť, môže sa ktorákoľvek zo zmluvných strán domáhať ochrany svojich práv súdnou cestou (čl. 8 ods. 4 zmluvy). Vydanie chybových protokolov, ktoré boli predmetom dohľadovacieho konania medzi zmluvnými stranami (účastníkmi konania) neboli výsledkom administratívneho konania žalovanej, ktorými by rozhodla o právach a povinnostiach, resp. o oprávnených záujmoch žalobcu, ako orgán verejnej správy. Žalovaná predmetné chybové protokoly, ktorými neuznala správnosť faktúr žalobcu k úhrade zdravotnej starostlivosti poskytnutej žalobcom, vydala na základe súkromnoprávneho vzťahu vyplývajúceho medzi účastníkmi zo zmluvy zo 16.12.2011. Z uvedených dôvodov chybové protokoly a ani zápisnica z dohľadovacieho konania nenapĺňajú zákonné znaky individuálneho správneho aktu, ktorými by žalovaná z mocenského postavenia orgánu verejnej správy rozhodla o právach a povinnostiach žalobcu, resp. o jeho oprávnených záujmoch. Po neúspešnom dohľadovacom konaní má právo ktorákoľvek zo zmluvných strán sa domáhať ochrany svojich práv alebo oprávnených záujmov súdnou cestou podaním žaloby na všeobecnom súde podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Z uvedených dôvodov kasačný súd sa stotožnil s argumentáciou správneho súdu o právomoci civilného súdu na konanie a rozhodovanie o obchodnoprávnom spore medzi účastníkmi konania, a preto na správnosť záverov správneho súdu o nedostatku právomoci správneho súdu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej obsiahnutých v zápisnici o dohľadovacom konaní ďalej len poukazuje.

38. Vzhľadom na uvedené vyššie, keďže skutkové zistenia v danom prípade potvrdzujú, že ide o obchodnoprávny spor medzi zmluvnými stranami (účastníkmi konania), spočívajúci v nepreplatení faktúr, majúci charakter súkromnoprávneho sporu, správny súd nemá právomoc na konanie v zmysle § 7, písm. d/ SSP (správne sudy nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese. Z uvedeného dôvodu ani zápisnica z dohľadovacieho konania a ani chybové protokoly nespĺňajú zákonné znaky individuálneho správneho aktu, keďže v danej veci žalovaná nevydala rozhodnutie alebo opatrenie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu, z ktorých dôvodov v danom prípade nie je daná právomoc správneho súdu ani v zmysle § 7 písm. b/ SSP (správne sudy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby). Vychádzajúc z uvedeného, pokiaľ krajský súd pristúpil k zastaveniu konania z dôvodu, že správny súd nemá právomoc na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí obsiahnutých v zápisnici, vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd vyhodnotil námietku žalobcu, ktorou v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, za nedôvodnú.

39. Kasačný súd za nedôvodnú považoval aj ďalšiu námietku žalobcu, ktorou v kasačnej sťažnosti namietal odklon správneho súdu od rozhodovacej praxe kasačného súdu. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti, opakovane ako v žalobe, poukazoval na judikatúru najvyššieho súdu - rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. IKO/42/2017 a sp. zn. 4Sžfk/30/2017, s touto námietkou sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal správny súd v odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 34). Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou správneho súdu, a preto v ďalšom na ňu len poukazuje.

40. Z uvedených dôvodov vychádzajúc z právnej úpravy citovanej vyššie a skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu krajského súdu, kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalobcu, ktorými namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440

ods. 1 písm. g/ SSP a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1, písm. h/ SSP, keďže tieto námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu podanú proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

41. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nepriznal právo na ich náhradu (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému náhradu trov tohto konania nepriznal z dôvodu, že nezistil dôvody ustanovené v právnej úprave § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

42. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.